

Stk. 4. Når erstatningsspørgsmålet påkendes under sagen, kan retten i overensstemmelse med reglerne i retsplejelovens kapitel 30 pålægge rettergangsbøder og sagsomkostninger, som om sagen havde været behandlet i den borgerlige retsplejes former. Sagsgenstandens værdi fastsættes i så fald ved dommen.

§ 12. Ankes en straffesag, under hvilken erstatningsspørgsmålet er blevet påkendt, anses enhver, der for erstatningsspørgsmålets vedkommende har været part i den indankede sag, tillige som part under anken, for så vidt erstatningsspørgsmålet tages under påkendelse.

Stk. 2. Den i retsplejelovens § 996 omhandlede adgang til anke i den borgerlige retsplejes former står åben for enhver, der, for så vidt angår erstatningsspørgsmålet, har været part i sagen. I henseende til anke er en i medfør af § 11, stk. 1, sket særskilt påkendelse af straffe- eller erstatningspåstanden at betragte som en selvstændig dom. Retsplejelovens § 995, sidste stykke, finder ikke anvendelse i de her omhandlede sager.

§ 13. Med bøde straffes den, der overtræder § 1, stk. 1, § 3, § 4, stk. 1, 1.-3. pkt., § 4, stk. 3-5, § 6, § 7, stk. 1, § 8, § 9, stk. 2, eller et i medfør af § 5 eller § 7, stk. 2, givet pålæg.

Stk. 2. På samme måde straffes den, der hidser en hund på nogen eller undlader at holde sin hund tilbage, når han bemærker, at den overfalder nogen.

Stk. 3. I forskrifter, der udstedes i henhold til § 1, stk. 2, kan fastsættes straf af bøde for overtrædelse af forskrifterne.“

9. §§ 17 og 18 ændres til §§ 14 og 15.

§ 2.

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 1970.

Stk. 2. For skader, der er forvoldt efter den 1. juli 1969, anvendes den regel, der er anført i § 1, nr. 7, dog ved siden af de øvrige regler i § 15 i lov om hunde. For sådanne skader anvendes endvidere de regler, der ved § 1, nr. 8, indsættes som §§ 10-12 i stedet for reglerne i § 16, stk. 3-7, i lov om hunde.“

Af *justitsministeren*, tiltrådt af et flertal (Mads Eg Damgaard, Chr. R. Christensen, Niels Ravn, Ulla Worm, Niels Jørgen Nielsen, Søren Jensen, Kofoed, Erik Hansen (Ålborg amt), Jørgen Andersen, Samuelsen og Krog Hansen):

Til § 2.

2) I *stk. 2, 1. pkt.*, ændres „1. april 1969“ til: „1. juli 1969“.

Bemærkninger.

Til nr. 1.

Ændringsforslaget svarer bortset fra den under § 1, nr. 2, foreslåede affattelse af § 2 til lovforslaget. Da indsættelsen af en ny § 2 gør det nødvendigt at ændre de henvisninger, som findes i de efterfølgende paragraffer, har man fundet det mest hensigtsmæssigt, at samtlige lovforslagets bestemmelser optages i ændringsforslaget.

Med hensyn til § 2 bemærkes:

Efter § 2, stk. 1, kan afgiften højst udgøre 100 kr. pr. hund. Der er intet til hinder for, at kommunalbestyrelsen — inden for det nævnte maksimum — lader afgiftens størrelse afhænge af hundens højde eller antallet af hunde, jfr. den gældende lovs § 2, stk. 2, eller træffer bestemmelse om, at der kun skal svares afgift, hvis der holdes mere end 1 hund, jfr. for landdistrikternes vedkommende den gældende lovs § 2, stk. 3. Kommunalbestyrelsen vil også kunne graduere afgiften på grundlag af andre kriterier.

§ 2, stk. 2, svarer med enkelte redaktionelle ændringer til den gældende lovs § 3, stk. 1. Man har fundet det rigtigst, at de kategorier af hunde, som efter de gældende regler er fritaget for afgift, også fremtidig undtages fra afgiftspligten.

Efter den gældende lovs § 3, stk. 2, kan kommunalbestyrelsen i særlige tilfælde indrømme nedsættelse eller eftergivelse af afgiften. Da afgiften efter forslaget fremtidig vil være en rent kommunal afgift, har man ikke fundet det nødvendigt eller ønskeligt at medtage en lignende bestemmelse i § 2, idet det bør overlades til kommunalbestyrelsen selv at træffe bestemmelse om, i hvilket omfang der skal være adgang til i det enkelte